

som kunne være til stadig Tjeneste i Fredstid, nedsat fra 22 til 20.

Marsagen til Oprettelsen af en Under-ekvipagemesterpost, altsaa til Tilvejebringelsen af en Underafdelingschef ved Korpset i Lighed med hvad der alt findes ved de andre Korpsfer i Flaadens Kammer, er hovedsagelig den, at Signaltjenestens fremtidig agtes henlagt under Matroskorpset. Det vil da være særdeles ønskeligt at have en ældre Officer ved Korpset, som, foruden at varetage Tjenesten som næstkommanderende ved dette, tillige under Ekvipagemesterens Over-tilsyn forestaar Korpsets saavel teoretiske som praktiske Uddannelse i Signaltjenesten samt drager Omsorg for Signalmateriellets Udvikling og Vedligeholdelse, og for at Flaadens Signalbøger, Taktikbøger og Flagbøger m. m. holdes i Orden, altsaa alt i alt en ganske analog Virksomhed med Undertøjmesterens ved Artillerikorpset.

Hvad angaar de foreslaaede Reduktioner i Antallet af Underofficererne ved Korpset, da er denne kun et Udslag af Bestræbelserne for at holde Udgifterne ved Personforsørgelsen saa langt nede som muligt, og man har ment med størst Forsvarlighed at kunne foretage en Nedsættelse i Antallet af Underofficerer ved det her omhandlede Korps.

I Sammensætningen af Søminekorpset (Afsnittets § 16) og Maskinkorpset (Afsnittets § 17, tidligere § 18) er foretaget mere omfattende Forandringer.

Som det vil erindres, var der paa det af Ministeriet for Folketinget i Samlingen 1895—96 fremsatte Forslag til Lov om Søværnets Ordning alt optaget Forslag til Ændringer i Organisation af de tvende Korpsfer. Marsagen hertil var følgende (se Tillæg A. 1895—96, Sp 2816 fg.). Der havde allerede i nogle Aar fundet en betydelig Afgang Sted i Maskinasistentklassen, og Tilgangen af Assistentter fra Skolen for Skibbygning og Maskinvæsen havde ikke kunnet dække Afgang, saaledes at Assistentklassen ikke havde kunnet bringes op til sin fulde Størrelse. Dette var formentlig foranlediget ved, at Maskinasistenternes Avancementsforhold og Udsigten for dem til at naa Maalet for deres Stræben, nemlig at blive Maskinofficerer (Embedsmænd i Korpset) alt under de daværende Forhold kun vare ringe, og de foretrak derfor efter Afslutningen af deres Kapitulationsstid ofte at tage Ansættelse som Assistentter og Mestre i Handelsmarinen eller som Bærtsførere, Maskinarbejdere, Tegnerer eller lignende paa private Maskinfabrikker. Det var jo først efter 10—15 Aars Tjeneste i Underofficers-

klassen, at en Assistent kunde gøre sig Haab om at komme i Betragtning til Forremmelse til Korpsets Officersklasse, og mange af Assistentterne, maasse ca. $\frac{2}{3}$ af hele Antallet, vilde paa Grund af de flette Avancementsforhold aldrig naa op til at blive Undermaskinmestre.

I Bemærkningerne til Forslaget til Ordningsloven, som fremsattes i Samlingen 1895—96, anføres blandt andet om de foreslaaede Ændringer i Maskinkorpset:

„Naar der ses hen til de Forordninger, som stilles til Maskinmestrene i vore nyere Skibe i Retning af teoretisk Dygtighed, praktisk Færdighed, Koldblodighed og Snarvaadighed, naar der ses hen til, at Maskinofficererne helst bør være Officererne af Søofficerskorpset saa jævnbyrdige som muligt i social Dannelse, kunde det være Spørgsmaal underkastet, om man ikke burde gaa over til en Uddannelsesmaade for Maskinofficererne, der var ordnet efter lignende Principper som den bestaaende Ordning for Uddannelsen til Officer i Søofficerskorpset. Efter Erfaringerne fra Udlandet og efter en nøje Prøvelse af Erfaringerne fra vore egne hjemlige Forhold, har man dog troet ikke at burde slaa ind paa den omhandlede Vej, idet man navnlig har næret Frygt for, at den haandværksmæssige Del af Uddannelsen, som maa anses for at være af allerstørste Betydning, let kunde lide derved. Man er derfor i Princippet bleven staaende ved den nugældende Uddannelsesmaade, der i rent faglig Retning har givet saa gode Resultater, medens man har søgt ved passende Ændringer i denne at raade Bod paa de oven for angivne uheldige Forhold.“

De i saa Henseende i Lovforslaget optagne Ændringer gik da i Hovedsagen ud paa at sondre Maskinasistentterne i 2 Grupper, hvoraf den ene (Assistentterne af 1ste og 2den Klasse) rekrutteredes paa den hidtidige Maade fra Skolen for Skibbygning og Maskinvæsen, den anden (Assistentterne af 3dje Klasse) derimod fra Maskinarbejdere, værnepligtige Underofficerer og faste menige (Hyrbødere). Af den første Gruppe skulde da normalt Officerspladserne i Korpset besættes, medens den anden Gruppe, som for en Del maatte forudsættes at blive sluttuerende, normalt ikke skulde avancere videre.

Det vil ses, at man paa denne Maade havde forbedret Forholdene paa de oven for angivne Omraader for de fra Skolen afgaaende Maskinelever. Disse vilde efter den foreslaaede Ordning faa en kortere Tjenestetid i Underofficersklassen, dog formentlig tilstrækkelig lang til at fikre dem haand-